

[Aksel Larsen.]

der ville blive følgen, hvis Danmark kom ind i fællesmarkedet, og som er blevet fastlagt ved Romtraktaten. Jeg beklager, at ministrene ikke har villet gå ind på dette. Jeg beklager, at de ikke har villet udtale sig om visse konkrete spørgsmål, jeg har rettet til dem; men jeg er klar over, at når de ikke har gjort det i deres replik, er det, fordi de ikke vil; jeg tror ikke, det er, fordi de ikke kan. Men der er altså ikke noget at gøre, i alt fald ikke i denne debat. Jeg må kun notere det.

Det ærede medlem hr. Helge Madsen sagde i sin bemærkning nu, at han havde været meget behersket; det kan jeg skrive under på. Til gengæld forekommer det mig, at der er nogle, der har været ikke helt så beherskede i deres standpunkttagen, i deres taler, i deres agitation her fra talerstolen. Jeg tænker på de ærede medlemmer, der har talt så kraftigt for, at Danmark snarest muligt burde indtræde i de seks landes fællesmarked, og er gået så vidt, at de har fremstillet det, som om det var den eneste udvej for Danmark, som om det var den eneste redning, hvis vi ikke skulle gå bankerot. Jeg er ganske enig med den højtærede minister for udenrigsøkonomi i, at det er en meget beklagelig form for debat og argumentation i tinget i den situation, hvori Danmark befinder sig. Jeg kan ikke tro, at det på nogen måde kan gavne Danmark, at ansvarlige medlemmer af det høje ting, folk, der har en ledende stilling i deres partier, driver en offentlig agitation gående ud på, at Danmark går rabundus, hvis vi ikke snarest mulig på nåde og unåde overgiver os til de seks. En sådan agitation er uvederhæftig, den har ingen bund i virkeligheden, og jeg anser det for skadeligt, at en sådan agitation drives, og jeg forstår ikke, at man fra den side har været i stand til at skrue sig så højt op og miste praktisk talt alle hæmninger.

Hvad enkelte af de argumenter angår, der er anført for, at vi må tilslutte os de seks, må jeg erkende, at de har ikke kunnet gøre noget stort indtryk på mig. Jeg anser det for urigtigt, hvad det ærede medlem hr. Axel Kristensen docerer, at vor afsætning af landbrugsvarer i de seks' fællesmarked vil være sikret, hvis vi kommer med. Sådan kan traktaten ikke opfattes, og det

ærede medlem blev i øvrigt også modsagt af sin meningsfælle i socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, som i sin — jeg erkender beherskede — agitation for fællesmarkedet erkendte, at vel er traktaten færdig, men der er ting, der resterer at få afgjort, og det er navnlig spørgsmålet om landbrugsvarernes placering, hvorom der skal forhandles på en konference, som bliver holdt i en eller anden nær eller fjern fremtid.

Tilhængerne af fællesmarkedet er altså ikke enige om, hvordan traktaten skal fortolkes på dette punkt. Men jeg er fuldkommen enig med den højtærede minister for udenrigsøkonomi i, at den kun kan fortolkes derhen, at der inden for dette fællesmarked bliver restriktioner for landbrugsvarerne, at der aldeles ikke er nogen grund til at vente, at vi vil kunne få et frit og eventuelt stigende salg under rimelige konkurrencevilkår i fællesmarkedets lande, hvis vi træder ind i denne forening.

Jeg må samtidig have lov til at sige, at man skylder en imødegåelse af det synspunkt, som først er fremført af professor Jørgen Pedersen, og som jeg har tilladt mig at benytte mig af i min tale i dag, nemlig dette, at selv om Danmark træder ind i de seks landes fællesmarked, er der vel ingen grund til at tro, at de seks lande, i hvis forening Danmark bliver det syvende medlem, derved får større behov for landbrugsvarer, end de har i forvejen, og der er vel ingen grund til at tro, at de agter hver især at indskrænke deres egen produktion af landbrugsvarer. Der er vel heller ingen grund til at tro, at et medlemskab af denne forening vil bevirke, at vore muligheder for eksport af landbrugsvarer til andre lande end de seks vil forøges. Hvis det er sådan — og det forekommer mig, at det er sådan — ja, så er den væsentlige del af argumentationen for, at det vil være så gavnligt for dansk landbrug at komme med i de seks landes forening, bortfaldet.

Man argumenterer også på den måde, at man siger: hvis vi ikke kommer med i de seks landes fællesmarked, risikerer vi at miste en del af vor industri, for Danfoss planlægger at lægge en filial i Flensborg, og der er en legetøjsfabrikant i Sønderjylland, som i givet fald vil emigrere. Det er muligt, at denne fabrikant vil emigrere,